

EXISTENȚIALISMUL ESTE CREȘTIN. O CLARIFICARE ASUPRA ORIGINILOR ACESTUI CURENT FILOSOFIC

Drd. Vlăduț Emil CÂRLAN
Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae”,
Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași

Abstract

In the common opinion it is considered that the most important representatives of existentialism are atheist or agnostic philosophers such as Friedrich Nietzsche, Martin Heidegger, Jean-Paul Sartre or Albert Camus. However, this current developed on the basis of Christian teaching, starting in late Antiquity with The Blessed Augustine of Hippo, then continuing in modernity with Blaise Pascal, to finally find its explanation in the thinking of the Danish theologian and philosopher Søren Kierkegaard, „the father of existentialism”.

The contribution of the Christian tradition in the formation of this philosophical current should not be omitted or denied. To interpret man in an existential way is first of all a merit of the Christian teaching, through the importance it gives to the uniqueness and absolute value of each human being.

Considering these aspects, the main objective of this article is to identify and analyze the origins of this philosophical current, and at the same time to prove that the existentialism promoted by the philosophers mentioned at the beginning is only a secularized version of Christian existentialism.

Keywords: Christian existentialism, atheistic existentialism, existential philosophy, Kierkegaard

1. Preliminarii, clarificări istorice, delimitări semantice și etimologice

Putem spune că ceea ce definește cel mai clar existențialismul este interesul acestuia față de om, dar nu față de om în general, ci față de existența concretă a acestuia, față de neliniștile și frământările omului singular, a omului existent¹. Acest aspect este evidențiat și de

¹ Când filosoful și teologul danez Søren Kierkegaard interpretează omul, acesta nu o face la modul abstract și general. „Omul”, la Kierkegaard înseamnă omul concret existent. Această abordare antropologică evidențiază titulatura lui Kierkegaard de „părinte al existențialismului”, adică de gânditor ce pune în prim plan existența umană individuală, iar nu (doar) cugetarea asupra principiilor ultime sau asupra